

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
เรื่อง อำนาจของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยในการประกอบธุรกรรม  
ค้ำประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัย

บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้มีหนังสือ ที่ บตท. ๑๗๗๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) มีความประสงค์ที่จะประกอบธุรกรรมค้ำประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่ไม่มีรายได้ประจำมีโอกาสรับสินเชื่อที่อยู่อาศัยมากขึ้น ซึ่ง บตท. ได้พิจารณาพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วเห็นว่า บตท. จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยและประกอบกิจการอื่นที่ส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งบทนิยามคำว่า “ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยฯ ได้กำหนดขอบเขตการทำธุรกรรมไว้ ๒ ประเภท คือ ธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวกับการลงทุนในสินทรัพย์และธุรกรรมที่เกี่ยวกับการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ โดย บตท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ได้ เช่น การออกหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน การรับประกันความเสี่ยงให้แก่ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่ออกในการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ การรับฝากเงินเพื่อประโยชน์ในการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์หรือการระดมเงินจากสถาบันการเงินและตลาดการเงิน ดังนั้น ย่อมพิจารณาได้ว่าความมุ่งหมายของพระราชกำหนดดังกล่าวต้องการที่จะกำหนดขอบเขตการทำธุรกรรมของ บตท. ในลักษณะที่กว้างขวาง เพื่อรองรับการพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีความเห็นว่า บตท. สามารถประกอบธุรกรรมค้ำประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้ โดยถือเป็นกิจการอื่นที่ส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย และมีลักษณะเป็นการกระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ บตท. ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗ ประกอบกับมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว โดยมีเหตุผลต่อไปนี้

๑. รูปแบบการประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยของ บตท. มีลักษณะเป็นการรับโอนสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินต่าง ๆ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในตลาดแรก และนำมาแปลงเป็นหลักทรัพย์ด้วยการออกตราสารหนี้ทุนโดยสิทธิจำนองในสินเชื่อที่อยู่อาศัย (Mortgage - Backed Securities (MBS)) หรือหลักประกันอื่น เช่น บุริมสิทธิ หรือสิทธิการเช่าในสินเชื่อที่อยู่อาศัย (Asset - Backed Securities (ABS)) เพื่อขายให้กับนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งในการออกตราสาร MBS และ ABS จำเป็นต้องได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือโดยกระบวนการเสริมความน่าเชื่อถือของตราสาร (Credit Enhancement) รูปแบบหนึ่ง คือ การที่ผู้รับประกัน (Mortgage Insurer) เข้าผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันให้แก่ผู้ขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับ

สถาบันการเงินผู้ให้สินเชื่อในตลาดแรก ดังนั้น หาก บตท. สามารถดำเนินการเป็นผู้ค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยดังกล่าวได้แล้ว จะส่งผลให้ระบบสินเชื่อที่อยู่อาศัยเติบโตขึ้นอย่างมีเสถียรภาพ อีกทั้งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนในตราสารหนี้ที่มีสินเชื่อที่อยู่อาศัยหนุนหลัง (MBS) เนื่องจากการเพิ่มคุณภาพเครดิตในระดับลูกหนี้รายตัวที่จะนำมาแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ จะทำให้มีกระแสเงินจากระบบตลาดทุนเข้าสู่ระบบตลาดสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้มากขึ้น

๒. การพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขยายการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยในตลาดแรกให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยหากสามารถขยายปริมาณการให้สินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพโดยสอดคล้องกับระบบการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงินที่ดีแล้ว ย่อมเป็นการกระตุ้นให้สถาบันการเงินแสวงหาแหล่งเงินทุน ซึ่งแหล่งเงินทุนหนึ่งที่สำคัญ ได้แก่ การระดมทุนในตลาดทุนโดยการนำสินเชื่อที่อยู่อาศัยมาแปลงเป็นหลักทรัพย์

๓. ในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐเกาหลี และเซเชลล์บริหารพิเศษฮ่องกง พบว่า การค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยเป็นธุรกรรมที่สำคัญในการนำมาใช้พัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยในประเทศดังกล่าวต่างจัดให้องค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยเป็นผู้ค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัย และจากบทความที่ทำการวิเคราะห์บทบาทของตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยก็เป็นที่ยอมรับกันว่าการค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีผลต่อการขยายตัวของสินเชื่อที่อยู่อาศัยในประเทศ ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการทำธุรกรรมตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยต่อไป ซึ่งในรายงานเรื่อง Business Models and Product Recommendations ที่จัดทำโดย CMHC International พบว่า การค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการทำธุรกรรมตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยได้ โดยหากส่งเสริมธุรกรรมนี้ในประเทศไทยจะกระตุ้นให้การขยายตัวของสินเชื่อที่อยู่อาศัยในกลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ระดับปานกลางและระดับต่ำได้มากขึ้น และการขยายตัวของสินเชื่อดังกล่าวจะมีส่วนสนับสนุนให้การทำธุรกรรมในตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยมากขึ้นตามไปด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น บตท. จึงเห็นว่า การค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยในตลาดแรกเป็นกิจการที่ส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย และได้มีหนังสือหารือไปยังกระทรวงการคลังว่า บตท. จะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งต่อมากระทรวงการคลังได้มีความเห็นสรุปความได้ว่า การดำเนินการดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นได้ว่าการค้าประกันสินเชื่อในตลาดแรกจะเป็นการส่งเสริมหรือพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยอย่างไร เนื่องจากหากมิได้มีการโอนสิทธิเรียกร้องในตลาดแรกที่ บตท. ค้าประกันไปยังตลาดรองก็ไม่สามารถถือว่าเป็นการส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ดังนั้น การค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยในตลาดแรกของ บตท. จะถือว่าเป็นการกระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัทหรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในการดำเนินงานของ บตท. อย่างไรก็ตามก็ดี เพื่อความชัดเจนในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวว่าสามารถดำเนินการตามกฎหมายได้หรือไม่ เพียงใด กระทรวงการคลังเห็นควรให้ บตท. หรือเรื่องดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาในประเด็นข้อกฎหมายต่อไป

บตท. ได้พิจารณาความเห็นของกระทรวงการคลังแล้วมีความเห็นเพิ่มเติมว่าการค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีความเกี่ยวเนื่องและสนับสนุนต่อการพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยภายในประเทศไทย โดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าสินเชื่อที่ บตท. ค้าประกันนั้นจะมีการโอน

กลับมายัง บตท. ด้วยหรือไม่ เนื่องจากในการศึกษาและการเปรียบเทียบข้อมูลจากต่างประเทศแล้ว ปรากฏว่า การค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยจะเป็นการเพิ่มคุณภาพเครดิตของสินเชื่อที่อยู่อาศัย และจะทำให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยขยายตัวมากขึ้น จะส่งผลให้ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว สำหรับกรณีที่ บตท. ได้รับโอนสินเชื่อที่ บตท. ค้าประกันหรือไม่นั้น เห็นว่า น่าจะเป็นประเด็นพิจารณาในทางปฏิบัติซึ่งแตกต่างหากจากการพิจารณาว่าธุรกรรมการค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยเป็นธุรกรรมที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยหรือไม่

ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการตามประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) จึงขอหารือว่า บตท. สามารถดำเนินการประกอบธุรกรรมค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้หรือไม่ เพียงใด

**คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓)** ได้พิจารณาข้อหารือของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) และผู้แทนบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า โดยที่ บตท. มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีสิทธิและหน้าที่แต่เพียงภายในขอบอำนาจหรือวัตถุประสงค์ของตนดังที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ข้อบังคับหรือตราสารจัดตั้งตามนัยมาตรา ๖๖<sup>๑</sup> แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การวินิจฉัยว่า บตท. จะสามารถดำเนินการประกอบธุรกรรมค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ขอสินเชื่อที่อยู่อาศัย กับสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้หรือไม่ เพียงใด จึงต้องพิจารณาจากขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗<sup>๒</sup> แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยฯ โดยเมื่อพิจารณาประกอบกับบทนิยามคำว่า “ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย” “สินทรัพย์” และ “การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์” ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓<sup>๓</sup> แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยฯ แล้ว เห็นได้ว่า บตท. จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะในการประกอบธุรกิจในการทางการเงินที่เกี่ยวกับการลงทุนในสินทรัพย์หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ในตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย รวมถึงกิจการอื่นที่ส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งแม้ว่าตาม

<sup>๑</sup> มาตรา ๖๖ นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ภายในขอบแห่งอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ดังได้บัญญัติหรือกำหนดไว้ในกฎหมาย ข้อบังคับหรือตราสารจัดตั้ง

<sup>๒</sup> มาตรา ๗ ให้บริษัทมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย และกิจการอื่นที่ส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

<sup>๓</sup> มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย” หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวกับการลงทุนในสินทรัพย์ และการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

“สินทรัพย์” หมายความว่า สิทธิเรียกร้องหรือสิทธิอื่นใดที่จะก่อให้เกิดกระแสรายรับขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะแน่นอนหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับสินเชื่อที่อยู่อาศัย

ฯลฯ

ฯลฯ

“การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์” หมายความว่า การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๘<sup>๔</sup> (๑๐) แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยฯ จะบัญญัติให้ บตท. มีอำนาจกระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัทได้ด้วย แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็เป็นเพียงการกำหนดรองรับเพื่อให้ บตท. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ โดยต้องอยู่ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า การค้าประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่ บตท. ประสงค์จะดำเนินการนั้นมีลักษณะเป็นการเข้าผูกพันตนเป็นผู้ค้าประกันให้แก่ผู้ขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับสถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งเป็นการประกอบธุรกรรมในตลาดแรก แต่เมื่อพิจารณาจากขอบวัตถุประสงค์ของ บตท. ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยฯ แล้วเห็นได้ว่า ในการประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยและกิจการอื่นที่ส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยของ บตท. จะต้องมุ่งเน้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในธุรกรรมทางการเงินในตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากเหตุผลในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว<sup>๕</sup>

<sup>๔</sup> มาตรา ๘ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของบริษัทตามมาตรา ๗ ให้บริษัทมีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกรวมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๒) รับโอนสินเชื่อของสถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจสหกรณ์ทรัพย์

(๓) ดำเนินการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

(๔) ออกหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน

(๕) รับประกันความเสี่ยงให้แก่ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่ออกในการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ว่าจะได้รับชำระหนี้คืนตามรูปแบบหรือวิธีการที่ชัดเจน

(๖) เรียกเก็บดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม และค่าบริการทางการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๗) กู้ยืมเงินในประเทศหรือต่างประเทศเพื่อธุรกิจของบริษัท

(๘) รับฝากเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจของบริษัทเพื่อให้การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์สำเร็จลุล่วง หรือเพื่อระดมเงินจากสถาบันการเงินและตลาดการเงิน แต่ไม่รวมถึงการระดมเงินฝากจากประชาชนทั่วไป

(๙) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของบริษัทในการลงทุนเพื่อนำมาซึ่งรายได้ตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

(๑๐) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

การออกหลักทรัพย์หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ ให้บริษัทดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ แล้วแต่กรณี

<sup>๕</sup> เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นและรีบด่วนที่จะต้องแก้ไขปัญหารุทธิกิจสหกรณ์ทรัพย์ของประเทศที่กำลังประสบภาวะชบเซาโดยการขยายสินเชื่อที่อยู่อาศัยในวงกว้างขึ้นอันเป็นมาตรการหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม แต่ปัจจุบันการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ยังต้องใช้เงินทุนจากสถาบันการเงินตัวกลางทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งทั้งในส่วนของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการทำให้ไม่สามารถจัดสรรเงินทุนเพื่อให้สินเชื่อในสาขาที่อยู่อาศัยได้เพียงพอกับความต้องการ จึงสมควรจัดตั้งองค์การของรัฐเพื่อพัฒนาตลาดรองการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยโดยนำหลักการของการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์มาใช้เพื่อให้สามารถระดมทุนสำหรับขยายสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้มากเพียงพอและสม่ำเสมอ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

การประกอบธุรกรรมค้ำประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามข้อหาเรื่องนี้จึงอยู่นอกขอบวัตถุประสงค์ของ บตท. ตามที่พระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยฯ กำหนดไว้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) จึงไม่สามารถประกอบธุรกรรมค้ำประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับสถาบันการเงินได้

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๕